

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

14. října 2021 *

„Kasační opravný prostředek – Hospodářská a měnová unie – Bankovní unie –
Ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků –
Jednotný mechanismus pro řešení krizí úvěrových institucí a některých investičních podniků –
Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB) – Jednotný fond pro řešení krizí (SRF) –
Stanovení příspěvku předem na rok 2016 – Žaloba na neplatnost – Lhůta k podání žaloby –
Opožděnost – Napadnutelný akt – Potvrzující akt“

Ve věci C-662/19 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 4. září 2019,

NRW.Bank, se sídlem v Düsseldorfu (Německo), zastoupená J. Seitzem, J. Wittem a D. Florem, Rechtsanwälte,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

příčemž dalšími účastníky řízení jsou:

Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB), zastoupený H. Ehlers, J. Kerlinem a P. A. Messinou, jako zmocněnci, ve spolupráci s B. Meyringem, S. Schelem, T. Klupschem a S. Iancem, Rechtsanwälte,

žalovaný v řízení v prvním stupni,

Rada Evropské unie, zastoupená A. Sikora-Kaléda a J. Bauerschmidtem, jako zmocněnci,

Evropská komise, původně zastoupená D. Triantafyllouem, K.-P. Wojcikem a A. Steiblytė, poté D. Triantafyllouem a A. Steiblytė, jako zmocněnci,

vedlejší účastnice řízení v první stupni,

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení M. L. Bay Larsen, místopředseda Soudního dvora vykonávající funkci předsedy třetího senátu, A. Prechal, M. F. Biltgen, L. S. Rossi a M. N. Wahl (zpravodaj), soudci,

generální advokát: M. Szpunar,

* Jednací jazyk: němčina.

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 15. dubna 2021,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Svým kasačním opravným prostředkem se společnost NRW.Bank domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 26. června 2019, NRW.Bank v. SRB (T-466/16, nezveřejněný, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2019:445), kterým Tribunál odmítl její žalobu znějící na zrušení rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí (SRB) přijatého na výkonném zasedání dne 15. dubna 2016 a týkajícího se příspěvků předem na rok 2016 do Jednotného fondu pro řešení krizí (SRF) (SRB/ES/SRF/2016/06) (dále jen „první sporné rozhodnutí“) a rozhodnutí SRB přijatého na výkonném zasedání dne 20. května 2016 a týkajícího se úpravy příspěvků předem na rok 2016 do SRF, doplňujícího první sporné rozhodnutí (SRB/ES/SRF/2016/13) (dále jen „druhé sporné rozhodnutí“ a společně s prvním sporným rozhodnutím „napadená rozhodnutí“), v rozsahu, v němž se jí týkají.

Právní rámec

Nařízení (EU) č. 806/2014

- 2 Článek 54 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. 2014, L 225, s. 1), stanoví:

„Na svém výkonném zasedání [SRB]:

- a) připravuje veškerá rozhodnutí, která mají být přijata na plenárním zasedání [SRB];
- b) přijímá veškerá rozhodnutí k uplatnění tohoto nařízení, pokud není v tomto nařízení stanoveno jinak.“

- 3 Článek 67 odst. 4 nařízení č. 806/2014 stanoví:

„Příspěvky podle článků 69, 70 a 71 jsou získávány od subjektů uvedených v článku 2 vnitrostátními orgány příslušnými k řešení krize a jsou převáděny do [SRF] v souladu s dohodou.“

- 4 Článek 69 tohoto nařízení, nadepsaný „Cílová úroveň“, v odstavci 1 uvádí:

„Do konce počátečního období v délce osmi let od 1. ledna 2016, případně ode dne, od kterého se tento odstavec použije na základě čl. 99 odst. 6, dosáhnou dostupné finanční prostředky [SRF] výše nejméně

1 % hodnoty pojištěných vkladů všech úvěrových institucí povolených ve všech zúčastněných členských státech.“

5 Článek 70 nařízení č. 806/2014, nadepsaný „Příspěvky předem“, v odstavcích 1 a 2 stanoví:

„1. Jednotlivé příspěvky každé instituce se získávají alespoň jednou ročně a vypočítají se jako úměrný podíl celkové hodnoty jejích závazků (bez započtení kapitálu) po odečtení pojištěných vkladů na úhrnných závazcích (bez započtení kapitálu) všech institucí povolených na území všech zúčastněných členských států po odečtení pojištěných vkladů.

2. [SRB] každoročně, po konzultaci s [Evropskou centrální bankou (ECB)] nebo s vnitrostátním příslušným orgánem a v úzké spolupráci s vnitrostátními orgány příslušnými k řešení krize, vypočte jednotlivé příspěvky, aby zajistil, že příspěvky, které mají uhradit všechny instituce povolené na území všech zúčastněných členských států, nepřekročí 12,5 % cílové úrovně.

Každoroční výpočet příspěvků jednotlivých institucí je založen na:

- a) paušálním příspěvkem, který je úměrný podílu celkové hodnoty závazků instituce (bez započtení kapitálu) po odečtení pojištěných vkladů na úhrnných závazcích (bez započtení kapitálu) všech institucí povolených na území zúčastněných členských států po odečtení pojištěných vkladů; a
- b) příspěvkem upraveném v poměru k rizikovému profilu, který vychází z kritérií stanovených v čl. 103 odst. 7 směrnice [Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2014, L 173, s. 190)], se zřetelem k zásadě proporcionality a aniž by došlo k narušení mezi strukturami bankovního sektoru členských států.

Poměr mezi paušálním příspěvkem a příspěvkem upraveným v poměru k rizikovému profilu musí zohlednit vyvážené rozložení příspěvků mezi různé typy bank.

V každém případě nesmí úhrnná výše jednotlivých příspěvků od všech institucí povolených na území všech zúčastněných členských států, vypočtená podle druhého pododstavce písm. a) a b), překročit ročně 12,5 % cílové úrovně.“

Nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63

6 Článek 5 odst. 1 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 ze dne 21. října 2014, kterým se doplňuje směrnice [2014/59], pokud jde o příspěvky předem do mechanismů financování k řešení krizí (Úř. věst. 2015, L 11, s. 44), stanoví:

„Při výpočtu příspěvků uvedených v čl. 103 odst. 2 směrnice [2014/59] se nezapočítají tyto závazky:

[...]

b) závazky vytvořené institucí, která je členem institucionálního systému ochrany uvedeného v čl. 2 odst. 1 bodě 8 směrnice [2014/59] a které příslušný orgán povolil použít čl. 113 odst. 7 nařízení [Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2013, L 176, s. 1)], prostřednictvím dohody s jinou institucí, která je členem téhož institucionálního systému ochrany;

[...]

f) v případě institucí poskytujících podpůrné úvěry závazky zprostředkovatele vůči původní nebo jiné podpůrné bance nebo jinému zprostředkovateli a závazky podpůrné banky vůči subjektům, které jí poskytují finanční prostředky, v míře, v níž je hodnota daných závazků vyrovnána podpůrnými úvěry dané instituce.“

7 Příloha I nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, nadepsaná „Postup pro výpočet ročního příspěvku institucí“, uvádí vzorec, postupy a kroky při výpočtu těchto příspěvků. Krok 6 tohoto výpočtu, nadepsaný „Výpočet ročních příspěvků“, je popsán takto:

„1. Orgán příslušný k řešení krize přepočte konečný souhrnný ukazatel FCI_n, jenž je výsledkem kroku 5, v rozmezí uvedeném v článku 9 podle následujícího vzorce:

$$\tilde{R}_n = (1,5 - 0,8) * \frac{FCI_n - \min_n FCI_n}{\max_n FCI_n - \min_n FCI_n} + 0,8$$

přičemž argumenty funkcí pro výpočet minima a maxima jsou hodnoty všech institucí, které přispívají do mechanismu financování k řešení krizí, pro které se konečný souhrnný ukazatel počítá.

2. Orgán příslušný k řešení krize vypočte roční příspěvky každé instituce n, s výjimkou institucí, které jsou předmětem článku 10, a s výjimkou části v podobě jednorázové částky z příspěvků institucí, u nichž členské státy uplatňují čl. 20 odst. 5, takto:

$$c_n = Target * \frac{\frac{B_n}{\sum_{p=1}^N B_p} \cdot \tilde{R}_n}{\sum_{p=1}^N \left(\frac{B_p}{\sum_{q=1}^N B_q} \cdot \tilde{R}_p \right)}$$

přičemž:

p, q jsou indexy institucí;

Target je roční cílovou úrovní stanovenou orgánem příslušným k řešení krizí v souladu s čl. 4 odst. 2 mínus součet příspěvků vypočtených v souladu s článkem 10 mínus součet veškerých jednorázových částek, které mohou být zaplacený podle čl. 20 odst. 5;

B_n je výše závazků (s výjimkou kapitálu) po odečtení pojištěných vkladů instituce n upravená podle článku 5 a aniž je dotčeno použití čl. 20 odst. 5.“

Prováděcí nařízení (EU) 2015/81

- 8 Článek 5 prováděcího nařízení Rady (EU) 2015/81 ze dne 19. prosince 2014, kterým se stanoví jednotné podmínky uplatňování nařízení č. 806/2014 (Úř. věst. 2015, L 15, s. 1), stanoví:

„1. [SRB] oznamuje relevantním vnitrostátním orgánům příslušným k řešení krize svá rozhodnutí o výpočtu ročních příspěvků institucí povolených na jejich příslušných územích.

2. Po obdržení oznámení podle odstavce 1 sdělí každý vnitrostátní orgán příslušný k řešení krize každé instituci povolené v jeho členském státě rozhodnutí [SRB] o výpočtu ročního příspěvku splatného danou institucí.“

Skutečnosti předcházející sporu

- 9 Skutečnosti předcházející sporu byly vylíčeny v bodech 1 až 9 napadeného rozsudku a pro účely tohoto řízení je lze shrnout následovně.
- 10 NRW.Bank je podpůrná banka Land Nordrhein-Westfalen (spolková země Severní Porýní-Vestfálsko, Německo). Vykonává v zásadě tři druhy činností, a sice činnosti v oblasti rozvoje, pomocné činnosti v oblasti rozvoje a jiné činnosti.
- 11 V roce 2015, před vstupem nařízení č. 806/2014 v platnost a na základě směrnice 2014/59, doplněné nařízením v přenesené pravomoci 2015/63, určil německý regulační orgán, Bundesanstalt für Finanzmarktstabilisierung (Spolkový úřad pro stabilizaci finančních trhů, Německo) (dále jen „FMSA“) na základě článku 103 této směrnice příspěvek předem navrhovatelky na rok 2015, přičemž měl za to, že při výpočtu tohoto příspěvku je třeba vyloučit jak její činnosti v oblasti rozvoje, tak její pomocné činnosti v oblasti rozvoje.
- 12 V roce 2016, ve formuláři nazvaném „Příspěvky předem do [SRF] – Prohlášení za příspěvkové období roku 2016“, který vypracoval SRB a FMSA jej předal navrhovatelce, uvedená nejprve prohlásila, že při výpočtu jejího příspěvku předem na rok 2016 ve smyslu čl. 5 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 je nutno vyloučit souhrn veškerých jejích závazků souvisejících s jejími činnostmi v oblasti rozvoje a s jejími pomocnými činnostmi v oblasti rozvoje. Nicméně poté, co byla informována, že podle SRB nesmí být její pomocné činnosti v oblasti rozvoje z tohoto výpočtu vyloučeny, podala opravené prohlášení, podle něhož má být vyloučena pouze celková hodnota závazků souvisejících s jejími činnostmi v oblasti rozvoje.
- 13 Prvním sporným rozhodnutím SRB na výkonném zasedání konaném dne 15. dubna 2016 určil na základě čl. 54 odst. 1 písm. b) a čl. 70 odst. 2 nařízení č. 806/2014 výši příspěvku předem na rok 2016 pro každý subjekt uvedený v článku 2 tohoto nařízení, včetně navrhovatelky.
- 14 Výměrem ze dne 22. dubna 2016, který navrhovatelka obdržela dne 25. dubna 2016, ji FMSA informoval, že SRB stanovil výši jejího příspěvku předem do SRF na rok 2016, a uvedl, jakou částku má zaplatit.
- 15 Druhým sporným rozhodnutím SRB na výkonném zasedání konaném dne 20. května 2016 upravil příspěvky předem do SRF na rok 2016 a příspěvek navrhovatelky zvýšil.

- 16 Výměrem ze dne 10. června 2016, který navrhovatelka obdržela dne 13. června 2016, ji FMSA informoval, že má zaplatit částku zvýšení uvedeného v předchozím bodě tohoto rozsudku a vyplývajícího z druhého sporného rozhodnutí.

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

- 17 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 23. srpna 2016 podala navrhovatelka žalobu, kterou napadla výši svého příspěvku předem do SRF na rok 2016, neboť pomocné činnosti v oblasti rozvoje nebyly zvýhodněny, a její příspěvek byl tedy stanoven v nadměrné výši. Na podporu této žaloby se v podstatě dovolávala porušení čl. 103 odst. 2 a 7 směrnice 2014/59, čl. 70 odst. 2 nařízení č. 806/2014 a prováděcích nařízení k těmto předpisům, jakož i jejich protiprávnosti.
- 18 Usneseními ze dne 10. a 11. ledna 2017 předseda osmého senátu Tribunálu vyhověl návrhům Evropské komise a Rady Evropské unie na vstup do řízení jako vedlejší účastnice na podporu SRB.
- 19 Napadeným rozsudkem Tribunál odmítl žalobu jako nepřípustnou, aniž rozhodl o žalobních důvodech uplatněných navrhovatelkou, a uložil jí náhradu nákladů řízení.

Návrhová žádání účastníků řízení

- 20 Navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zrušil napadený rozsudek a rozhodnutí SRB, kterým se stanoví její roční příspěvek do SRF na rok 2016;
 - podpůrně zrušil napadený rozsudek a vrátil věc Tribunálu a
 - uložil SRB náhradu nákladů řízení.
- 21 SRB navrhuje, aby Soudní dvůr:
- kasační opravný prostředek odmítl jako částečně nepřípustný a v každém případě jej zamítl jako neopodstatněný,
 - uložil navrhovatelce náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku a řízení před Tribunálem a
 - pro případ, že by Soudní dvůr považoval kasační opravný prostředek za opodstatněný, aby vrátil věc Tribunálu k rozhodnutí ve věci samé, a rozhodl, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později.
- 22 Rada navrhuje, aby Soudní dvůr v případě, že zruší napadený rozsudek, konstatoval, že žádná skutečnost neumožňuje zpochybnit legalitu nebo platnost prováděcího nařízení 2015/81.
- 23 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:
- kasační opravný prostředek zamítl a
 - uložil navrhovatelce náhradu nákladů řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

- 24 Na podporu svého kasačního opravného prostředku uplatňuje navrhovatelka dva důvody, z nichž první vychází z porušení čl. 263 šestého pododstavce SFEU a článku 60 jednacího řádu Tribunálu, a druhý z porušení práva být vyslechnut.

Argumentace účastníků řízení

- 25 V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka tvrdí, že Tribunál porušil čl. 263 šestý pododstavec SFEU a článek 60 svého jednacího řádu, když rozhodl, že nedodržela lhůtu k podání žaloby na neplatnost. Tento důvod zahrnuje čtyři části, přičemž první část je uplatněna primárně a tři podřídně.
- 26 V rámci první a druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku, které je třeba zkoumat společně, navrhovatelka v podstatě tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, jelikož lhůta pro podání žaloby byla dodržena, ať je posouzení druhého sporného rozhodnutí jakékoliv.
- 27 V tomto ohledu navrhovatelka uvádí, že druhé sporné rozhodnutí představuje nové meritorní rozhodnutí a není pouhým potvrzením prvního sporného rozhodnutí. Sporná rozhodnutí ukládají navrhovatelce roční příspěvky, které nejsou stejné, takže její právní postavení bylo druhým sporným rozhodnutím změněno. Mimoto bylo toto rozhodnutí založeno na nových skutečnostech, jako je změněné posouzení zásadního dílčího ukazatele, a nepředstavuje tedy opravu pouhé chyby ve výpočtu.
- 28 Dále navrhovatelka tvrdí, že i za předpokladu, že by druhé sporné rozhodnutí zcela nenahradilo první sporné rozhodnutí, nýbrž změnilo je, nebyla její žaloba proti druhému spornému rozhodnutí podána opožděně. V tomto rámci Tribunálu zejména vytýká, že neanalyzoval dopad rozsudku ze dne 18. října 2007, Komise v. Parlament a Rada (C-299/05, EU:C:2007:608), který se týká změny nařízení, ani neuvedl důvody, proč zásady, které z něj vyplývají, nejsou v projednávaném případě použitelné, přestože z uvedeného rozsudku vyplývá, že změna aktu, i konečného, vede k tomu, že začne běžet nová lhůta pro podání žaloby, pokud jde jak o pozměněné ustanovení, tak o všechna ustanovení tohoto aktu.
- 29 SRB uvádí, že navrhovatelka v zásadě zpochybňuje posouzení skutkového stavu Tribunálem a její argumentace je nepřípustná. Dodává, že druhé sporné rozhodnutí se nezakládá na žádné nové skutečnosti s ohledem na předmět sporu, tj. vyloučení závazků souvisejících s pomocnými činnostmi v oblasti rozvoje z výpočtu příspěvků předem do SRF na rok 2016. Výpočet příspěvků stanovených v tomto rozhodnutí opravil neúmyslný překlep u ukazatele IPS týkajícího se členství v institucionálním systému ochrany ve výpočtovém vzorci a nevyžadoval posouzení nových skutečností, ani nové právní posouzení, takže uvedené rozhodnutí představuje potvrzující akt, pokud jde o předmět sporu. Okolnost, že sporná rozhodnutí stanoví pro navrhovatelku různou výši příspěvku, tedy nemění nic na závěru, že pokud jde o předmět sporu, druhé sporné rozhodnutí potvrzuje první sporné rozhodnutí.
- 30 Pokud jde o argumentaci týkající se judikatury vycházející z rozsudku ze dne 18. října 2007, Komise v. Parlament a Rada (C-299/05, EU:C:2007:608), má SRB za to, že je nepřípustná, neboť neobsahuje konkrétní argumenty směřující proti napadenému rozsudku. Kromě toho se tato judikatura týká obecně závazného legislativního aktu, takže není relevantní v případě

individuálního rozhodnutí. Navrhovatelka konečně netvrdila ani neprokázala, že nezměněné části prvního sporného rozhodnutí tvoří celek s částmi změněnými druhým sporným rozhodnutím.

- 31 Rada a Komise, které stejně jako před Tribunálem omezily svá vyjádření na neplatnost, výklad a použití relevantní právní úpravy a konkrétně prováděcího nařízení 2015/81, pouze uvedly, že toto nařízení a rozhodnutí SRB nejsou stížena protiprávností, a k prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku nezaujaly stanovisko.

Závěry Soudního dvora

- 32 Pokud jde o první sporné rozhodnutí, je třeba připomenout, že v napadeném rozsudku Tribunál poté, co prokázal, že sporná rozhodnutí nebyla zveřejněna ani oznámena navrhovatelce, jíž nebyla určena, uvedl, že v takovém případě běží lhůta pro podání žaloby až od okamžiku, kdy se dotčená osoba přesně seznámila s obsahem a odůvodněním dotčeného aktu, za předpokladu, že v přiměřené lhůtě požádá o jeho úplné znění. V této souvislosti Tribunál konstatoval, že navrhovatelka se dozvěděla o existenci tohoto rozhodnutí na základě obdržení výměru dne 25. dubna 2016 a žádost o nahlédnutí do svého spisu u FMSA podala dne 22. srpna 2016, tedy téměř čtyři měsíce ode dne, kdy obdržela tento výměr. Tribunál dodal, že způsob, jakým FMSA provedl sporná rozhodnutí, nemohl vést k závěru, že druhé sporné rozhodnutí nahradilo první sporné rozhodnutí. Tribunál z toho vyvodil, že žaloba podaná dne 23. srpna 2016 byla podána opožděně, co se týče prvního sporného rozhodnutí.
- 33 Pokud jde o druhé sporné rozhodnutí, Tribunál zdůraznil, že navrhovatelka v podstatě vytýkala SRB, že porušil některá ustanovení použitelné právní úpravy, když při výpočtu jejího příspěvku předem do SRF na rok 2016 nevyloučil závazky související s jejími pomocnými činnostmi v rámci rozvoje. Tribunál v tomto ohledu uvedl, že druhé sporné rozhodnutí neobsahovalo žádnou novou skutečnost a že SRB nijak nepřezkoumával posouzení otázky, zda je třeba při výpočtu příspěvku navrhovatelky vyloučit závazky související s jejími pomocnými činnostmi v oblasti rozvoje, které provedl již v rámci přijetí prvního sporného rozhodnutí, a že navrhovatelka nepředložila SRB nebo FMSA žádost o přezkoumání uvedené otázky, která by byla založena na nových a podstatných skutečnostech. Tribunál z toho vyvodil, že žaloba proti druhému spornému rozhodnutí je nepřijatelná z důvodu, že toto rozhodnutí s ohledem na předmět sporu pouze potvrdilo první sporné rozhodnutí a navrhovatelka nevznesla žádný důvod nebo argument proti druhému spornému rozhodnutí.
- 34 V první řadě je třeba odmítnout námitky SRB týkající se přípustnosti argumentace navrhovatelky.
- 35 Zaprvé je třeba připomenout, že posouzení otázky, zda má napadené rozhodnutí povahu rozhodnutí čistě potvrzujícího předchozí rozhodnutí, představuje právní kvalifikaci skutkového stavu, kterou je Soudní dvůr oprávněn přezkoumat v rámci kasačního opravného prostředku. Podle ustálené judikatury Soudního dvora totiž platí, že pokud Tribunál konstatoval nebo posoudil skutkové okolnosti, má Soudní dvůr pravomoc přezkoumat na základě článku 256 SFEU právní kvalifikaci těchto skutečností a právních důsledků, které z nich Tribunál vyvodil [rozsudek ze dne 28. června 2018, Andres (Heitkamp BauHolding v úpadku) v. Komise, C-203/16 P, EU:C:2018:505, bod 77 a citovaná judikatura].
- 36 Zadruhé je pravda, že podle judikatury Soudního dvora z článku 256 SFEU a čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie, jakož i z čl. 168 odst. 1 písm. d) a článku 169 jednacího řádu Soudního dvora vyplývá, že kasační opravný prostředek musí přesným způsobem uvádět kritizované části rozsudku nebo usnesení Tribunálu, jakož i právní argumenty, kterými je

tento návrh konkrétně podpořen, jinak je kasační opravný prostředek nebo předmětný důvod kasačního opravného prostředku nepřípustný (viz zejména rozsudek ze dne 4. července 2000, Bergaderm a Goupil v. Komise, C-352/98 P, EU:C:2000:361, bod 34, jakož i usnesení ze dne 31. ledna 2019, Iordăchescu v. Parlament a další, C-426/18 P, nezveřejněné, EU:C:2019:89, bod 28). Kasační opravný prostředek, který neobsahuje žádnou argumentaci specificky směřující k označení vady spočívající v nesprávném právním posouzení, již měl být stížen dotčený rozsudek nebo usnesení, tento požadavek nesplňuje (rozsudek ze dne 20. května 2021, Dickmanns v. EUIPO, C-63/20 P, nezveřejněný, EU:C:2021:406, bod 49 a citovaná judikatura).

- 37 Je však nutno konstatovat, že v projednávaném případě není argumentace navrhovatelky ani obecná, ani nepřesná. Z kasačního opravného prostředku naopak jasně vyplývá, že Tribunálu vytýká, že se dopustil nesprávného právního posouzení při kvalifikaci druhého sporného rozhodnutí jako rozhodnutí čistě potvrzující první sporné rozhodnutí, a tudíž při posouzení opožděnosti žaloby, a že nezohlednil její argumenty týkající se rozsudku ze dne 18. října 2007, Komise v. Parlament a Rada (C-299/05, EU:C:2007:608).
- 38 V druhé řadě, pokud jde o kvalifikaci druhého sporného rozhodnutí, je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury lze žalobu na neplatnost upravenou v článku 263 SFEU podat proti jakémukoliv předpisu přijatému orgány v jakékoliv formě, jehož účelem je vyvolat právně závazné účinky (rozsudek ze dne 26. března 2019, Komise v. Itálie, C-621/16 P, EU:C:2019:251, bod 44 a citovaná judikatura).
- 39 Z judikatury rovněž vyplývá, že soudnímu přezkumu podle tohoto článku se vymykají potvrzující a čistě provádějící akty, jelikož takové právní účinky nevyvolávají (rozsudek ze dne 26. března 2019, Komise v. Itálie, C-621/16 P, EU:C:2019:251, bod 45 a citovaná judikatura).
- 40 Za účelem určení, zda akt vyvolává právně závazné účinky, jimiž mohou být dotčeny zájmy žalobce tím, že podstatným způsobem mění jeho právní postavení, je třeba se zaměřit zejména na samotný obsah tohoto aktu (rozsudky ze dne 26. ledna 2010, Internationaler Hilfsfonds v. Komise, C-362/08 P, EU:C:2010:40, body 51 a 52, jakož i ze dne 6. května 2021, ABLV Bank a další v. ECB, C-551/19 P a C-552/19 P, EU:C:2021:369, bod 40 a citovaná judikatura).
- 41 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle judikatury Soudního dvora akt pouze potvrzuje předchozí akt, pokud neobsahuje oproti dřívějšímu aktu žádnou novou skutečnost (rozsudky ze dne 3. dubna 2014, Komise v. Nizozemsko a ING Groep, C-224/12 P, EU:C:2014:213, bod 69, jakož i citovaná judikatura, a ze dne 15. listopadu 2018, Estonsko v. Komise, C-334/17 P, nezveřejněný, EU:C:2018:914, bod 46 a citovaná judikatura).
- 42 V projednávaném případě sporná rozhodnutí určují výši příspěvku předem každého ze subjektů uvedených v článku 2 nařízení č. 806/2014. Ze spisu předloženého Soudnímu dvoru vyplývá, že pokud jde o rok 2016, SRB po výpočtu příspěvků každého z těchto subjektů do SRF provedl nový výpočet těchto příspěvků, jelikož ukazatel IPS týkající se členství v institucionálním systému ochrany podle čl. 5 odst. 1 písm. b) nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 byl vypočten nesprávně. Oprava této chyby ve výpočtu vedla k novému výpočtu příspěvku předem na rok 2016 pro všechny instituce, včetně těch, které nejsou členy institucionálního systému ochrany, a výše příspěvku předem do SRF na rok 2016 stanovená v druhém sporném rozhodnutí odráží změny vyvolané tímto novým výpočtem.

- 43 Jak uvedl generální advokát v bodě 87 svého stanoviska, druhé sporné rozhodnutí tedy obsahuje novou skutečnost oproti prvnímu spornému rozhodnutí, jelikož hodnota ukazatele IPS použitá ve druhém sporném rozhodnutí se liší od hodnoty použité v prvním sporném rozhodnutí.
- 44 Kromě toho, i když mají sporná rozhodnutí totožný předmět v tom, že stanoví příspěvky předem do SRF na rok 2016, obsah těchto rozhodnutí se liší, jelikož výše příspěvků, které stanoví, jsou odlišné.
- 45 Druhé sporné rozhodnutí tedy tím, že navrhovatelce ukládá povinnost zaplatit příspěvek předem do SRF, jehož výše se liší od částky stanovené v prvním sporném rozhodnutí, mění právní postavení navrhovatelky, takže zrušení tohoto rozhodnutí nemůže splývat se zrušením prvního sporného rozhodnutí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. října 1977, Metro SB-Großmärkte v. Komise, 26/76, EU:C:1977:167, bod 4).
- 46 SRB nicméně uvádí, že se Tribunál nedopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že druhé sporné rozhodnutí potvrzuje první sporné rozhodnutí, pokud jde o předmět sporu, jelikož navrhovatelka tvrdí, že SRB pochybil, když nevyločil z výpočtu jejích příspěvků předem do SRF na rok 2016 závazky související s pomocnými činnostmi v oblasti rozvoje, ačkoliv při výpočtu těchto příspěvků nedošlo ke změně v zohlednění závazků souvisejících s pomocnými činnostmi.
- 47 V tomto ohledu je třeba připomenout, že pokud je pozměněno ustanovení aktu, je znovu otevřena možnost podat žalobu nejenom proti tomuto ustanovení, ale také proti všem ustanovením, která s ním tvoří jeden celek, i když nebyla pozměněna (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 18. října 2007, Komise v. Parlament a Rada, C-299/05, EU:C:2007:608, body 29 a 30).
- 48 Na rozdíl od toho, co tvrdí SRB, přitom tvoří nezměněné prvky výpočtu, které vedly v prvním sporném rozhodnutí ke stanovení příspěvků předem do SRF na rok 2016, jeden celek se změněným prvkem tohoto výpočtu, a sice ukazatelem IPS, pro účely přijetí druhého sporného rozhodnutí.
- 49 V této souvislosti je třeba připomenout, že výše příspěvků předem do SRF závisí na dvou skutečnostech. Na jedné straně závisí celková výše individuálních příspěvků na cílové úrovni definované v čl. 69 odst. 1 nařízení č. 806/2014. Na druhé straně podle čl. 70 odst. 1 a 2 tohoto nařízení závisí výpočet těchto příspěvků u každé instituce na její velikosti stanovené v závislosti na jejích závazcích a na míře rizika jejích činností (obdobně viz rozsudek ze dne 3. prosince 2019, Iccrea Banca, C-414/18, EU:C:2019:1036, body 77 až 79). V tomto rámci články 6 až 12 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 stanoví pravidla pro posuzování závazků institucí a jejich rizikového profilu.
- 50 Ze způsobu výpočtu jednotlivých příspěvků uvedených v příloze I tohoto nařízení, a zejména z kroku 6 tohoto výpočtu vyplývá, že SRB po určení závazků a rizikového faktoru instituce s ohledem na různé ukazatele stanovené v právní úpravě rozdělí částku odpovídající cílové roční úrovni mezi jednotlivé instituce.
- 51 I když je tedy pravda, že některé ukazatele, jako je ukazatel IPS, se použijí pouze na některé instituce, jelikož mají vliv na určení závazků nebo rizikového faktoru těchto institucí s vyloučením jiných institucí, nic to nemění na tom, že vzhledem k tomu, že cílová úroveň je rozdělena mezi všechny instituce, změna takového ukazatele mění výši příspěvků institucí dotčených tímto ukazatelem a nutně se dotkne příspěvků všech institucí.

- 52 Z toho vyplývá, že v souladu s judikaturou připomenutou v bodě 47 tohoto rozsudku spouští změna jednoho z prvků výpočtu příspěvku předem do SRF, jako je ukazatel IPS, běh nové lhůty pro podání žaloby, která umožňuje zpochybnit nejen tento prvek výpočtu tohoto příspěvku, ale rovněž všechny ostatní prvky tohoto výpočtu.
- 53 Tento závěr není zpochybněn neúmyslnou povahou chyby při zohlednění ukazatele IPS. Úmyslná či neúmyslná povaha chyby, která vedla k přijetí aktu, kterým se mění dřívější akt, je totiž irelevantní pro účely určení, v souladu s judikaturou připomenutou v bodech 39, 40 a 41 tohoto rozsudku, zda tento pozměňující akt obsahuje novou skutečnost oproti předchozímu aktu a vyvolává právní účinky.
- 54 Ze všech těchto úvah vyplývá, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že druhé sporné rozhodnutí pouze potvrzuje první sporné rozhodnutí s ohledem na předmět sporu, a z tohoto důvodu je žaloba nepřijatelná.
- 55 V důsledku toho je třeba vyhovět první a druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku a na tomto základě zrušit napadený rozsudek v plném rozsahu, aniž je nutné rozhodnout o ostatních částech tohoto důvodu nebo o druhém důvodu kasačního opravného prostředku.

K důsledkům zrušení napadeného rozsudku

- 56 Podle článku 61 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie může Soudní dvůr v případě zrušení rozhodnutí Tribunálu vrátit věc zpět Tribunálu k rozhodnutí, nebo vydat sám konečné rozhodnutí ve věci, pokud to soudní řízení dovoluje.
- 57 Vzhledem k tomu, že Tribunál v projednávané věci odmítl žalobu navrhovatelky jako nepřijatelnou, a nezkoumal tedy žalobní důvody uplatněné navrhovatelkou na podporu její žaloby, nedovoluje soudní řízení vydat rozhodnutí ve věci. Věc je tedy třeba vrátit Tribunálu.

K nákladům řízení

- 58 Vzhledem k tomu, že se věc vrací Tribunálu, je o nákladech řízení třeba rozhodnout později.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 26. června 2019, NRW.Bank v. SRB (T-466/16, nezveřejněný, EU:T:2019:445), se zrušuje.**
- 2) Věc se vrací Tribunálu Evropské unie.**
- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.**

Podpisy